



Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XVIII, NR.7-8 (207-208)/2014

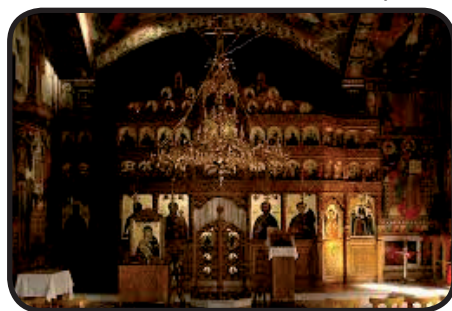
BULETIN DE INFORMAȚII

IULIE- AUGUST 2014

Despre ce ne vorbește locașul bisericii

Fiecare biserică este închinată lui Dumnezeu și poartă numele în amintirea unui eveniment sau sfânt al Domnului. Cea mai importantă parte a bisericii este altarul. Altarul este locul unde se săvârșește Jertfa sfântă a Liturghiei și este rezervat slujitorilor (episcopi, preoți, diaconi). În lăuntrul lui se află Sfânta Masă, imagine a tronului slavei Tatălui ceresc, pe care șade veșnic Hristos Însuși sub forma Sfântului Său Trup și Sânge. Sfânta Masă din altarul bisericii are forma unei mese cu patru laturi, făcută dintr-o lespede de piatră sau marmură. Este sprijinită pe un singur picior (stîlp). La piciorul Sfintei Mese sînt îngropate Sfinte Moaște, act care urmează unei vechi tradiții, cînd credincioșii săvîrșeau Liturghia, în perioada persecuțiilor, pe mormintele martirilor. Sfânta Masă simbolizează mormîntul lui Hristos, masa Cinei celei de Taina și scaunul ceresc pe care s-a așezat Hristos după Învierea Sa. Sfânta Masă este acoperită cu o pînză albă, strînsă la piciorul Sfintei Mese cu un șnur. Această pînză închipuie giulgiurile cu care a fost înfășurat Trupul lui Hristos la punerea Sa în mormînt. Peste această pînză este adăugat un alt acoperămînt, numit endotion, de culoare roșu sau galben și semnifică strălucirea feței lui Hristos de pe muntele Tabor. Deasupra acestei pînze este întins ilitonul, o bucată de stofă în care este învelit Sfîntul Antimis. Deasupra Antimisului se pune Sfînta Evanghelie, pentru că prin ea se vestesc toate cele ce s-au săvîrșit și se săvîrșesc de Hristos spre mîntuirea oamenilor și Sfînta Cruce, simbol al Răstignirii și Învierii Domnului și al mîntuirii noastre. Tot pe Sfînta Masă stă permanent Chivo-

tul, o cutie de metal prețios, de forma unei bisericuțe miniaturale, în care se păstrează Sfînta Împărtașanie pentru bolnavi. În afară de Sfînta Masă în Altar se mai află proscomidiarul, scaunul cel de sus și diaconiconul. Proscomidiarul este în partea de miazănoapte a Altarului. Aici se pregătește din pîine și vin pentru Sfînta Împărtașanie. Proscomidiarul închipuie peștera din Betlem în care S-a născut Hristos și ieslea în care S-a culcat...Altarul este separat



de naos prin iconostas, un perete (din zid, lemn, metal) pe care sînt agățate sau încrustate un număr de icoane, într-o ordine bine stabilită teologic. În forma lui clasică, din secolul al XVI-lea încoace, iconostasul are în general maximum cinci rînduri - registre de icoane (de jos în sus):

1. Rîndul întii simbolizează Biserica luptătoare (de pe pămînt) și îndeosebi Biserica locală, făcînd vizibilă legătura între cer și pămînt și cuprinde: icoanele Împărătești ale lui Hristos și Maicii Domnului cu Pruncul; porțile Împărătești cu icoana Bunei-Vestiri și cei patru Evangheliști (în mijloc); pe ușile Împărătești mai pot apărea, în locul Evangheliștilor, Sf. Vasile cel Mare și Sf. Ioan Hrisostom, cu Liturghiile scrise. Două uși laterale diaconești ce au zugrăvite chipurile arhanghelilor

Mihail și Gavriil sau diaconi ...; pe ușa dinspre Sud mai poate fi icoana hramului bisericii (în dreapta) și Sfîntul Ioan Botezătorul (în stînga);

2. Rîndul al doilea: icoanele praznicelor, adică ale sărbătorilor mari;

3. Rîndul al treilea: chipurile celor 12 apostoli și la mijloc icoana Deisis (cu Hristos Judecător șezînd pe tron, însoțit de Maica Domnului și de Sf. Ioan Botezătorul) sau Sfînta Treime;

4. Rîndul al patrulea: 12 proroci mari și mici ai Vechiului Testament, avînd în mijloc icoana Maicii Domnului cu Pruncul (Orantă). Acest rînd închipuie lumea aflată sub Legea Veche, Legea lui Moise, avînd-o în centru pe Maica Domnului, întrucît Aceasta este centrul tuturor proorociilor.

5. Rîndul al cincilea: foarte rar, apare acest al cincilea rînd, cel al Patriarhilor din Vechiul Testament, pînă la Patriarhul Avraam, avînd în centru prima arătare a Sfintei Treimi de la Stejarul lui Mamvri. Acest rînd închipuie lumea de la Adam și pînă înainte de instituirea Legii lui Moise.

6. Sus de tot, în mijlocul iconostasului, se înalță Crucea Domnului, avînd de o parte și de cealaltă Icoana Maicii Domnului și pe cea a Sf. Apostol Ioan. Acesta nu e considerat un registru de sine stătător. Podiumul sau platforma din fața iconostasului de unde se citește Evanghelia, se ține predica și se spune Rugăciunea Amvonului este amvonul bisericii. De ambele părți ale amvonului sînt situate stranele pentru cîntăreți. În biserică mai putem vedea sfeșnice, policandre, icoane, candelă, lumînări, analoage, cărți sfinte și alte obiecte sfințite.

continuarea articolului din luna iunie

Că unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor. (Mt 18,19-20).

După părerea mea, acesta este unul dintre cuvintele Domnului Iisus care fac inima să tresară. Câte nevoi în viață, câte dorințe permise și bune pe care nu ai cum să le satisfaci, pe care nu poți să le împlinești! Ești întru totul convins că numai o intervenție de Sus, un har din cer, ar putea să-ți acorde ceea ce dorești din toată ființa ta. Și iată că auzi repetându-se de pe buzele Domnului cu o claritate splendidă, cu o certitudine puternică, plină de speranță și de promisiune, cuvântul:

Dacă doi dintre voi pe pământ se vor uni să ceară orice lucru, le va fi dat de Tatăl meu care este în ceruri. Căci unde doi sau trei sunt adunați în numele meu, sunt și eu acolo în mijlocul lor.

Această rugăciune este într-adevăr originală pentru că are nevoie de mai multe persoane, de o comunitate. „Dacă doi dintre voi”. Doi este numărul cel mai mic care formează o comunitate. Pentru Iisus, așadar, nu este atât de important numărul, cât mai ales pluralitatea credincioșilor. Și în iudaism se știe că Dumnezeu apreciază rugăciunea colectivității, dar Iisus spune ceva nou: „Dacă doi dintre voi... se vor uni”. Vrea mai multe persoane, dar le vrea unite, pune accentul pe unanimitatea lor: le vrea un singur glas.

Trebuie să se pună de acord asupra cererii pe care vor să o facă, bineînțeles, dar această cerere trebuie să se sprijine mai ales pe concordanța inimilor. Iisus afirmă, practic, că condiția pentru a obține ceea ce se cere este iubirea reciprocă dintre persoane.

Ai putea să te întrebi: „Dar de ce rugăciunile făcute în unitate au un acces mai mare la Tatăl?”

Poate din cauză că sunt mai purificate. De fapt, la ce anume se reduce adesea rugăciunea, dacă nu la o serie de cereri egoiste, care amintesc mai mult de cerșetorii de lângă un rege, decât de niște fii ai unui tată?

Ceea ce se cere, în schimb, împreună cu alții, este cu siguranță mai puțin mângâjat de un interes personal. În con-

tact cu alții, suntem mai înclinați să auzim și nevoile lor și să le împărtășim. Și nu numai atât: dar este mult mai ușor ca două sau trei persoane să înțeleagă mai bine ce anume să ceară de la Tatăl.

Dacă vrem, deci, ca rugăciunea noastră să fie ascultată, e mai bine să urmăm exact ceea ce spune Iisus și anume:

"Dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ în privința unui lucru pe care îl vor cere, se va da lor de către Tatăl Meu, Care este în ceruri. Că unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor."

Iisus însuși ne spune unde este secretul eficacității acestei rugăciuni. Secretul stă în acel „adunați în numele meu”. Când suntem uniți în felul acesta, avem între noi prezența Sa și tot ceea ce cerem împreună cu El, este mult mai ușor să obținem. Într-adevăr, Iisus, prezent acolo unde iubirea reciprocă unește inimile, cere El însuși împreună cu noi harurile de la Tatăl. Și te poți gândi oare că Tatăl nu-l ascultă pe Iisus? Tatăl și Christos sunt una.

"Dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ în privința unui lucru pe care îl vor cere, se va da lor de către Tatăl Meu, Care este în ceruri."

Pune și această rugăciune în programul vieții tale. Poate familia ta, tu însuși, prietenii tăi, asociațiile din care faci parte, patria ta, lumea care te înconjoară, duc lipsă de nenumărate ajutoare pentru că tu nu le-ai cerut.

Pune-te de acord cu cei dragi ai tăi, cu cine te înțelege sau împărtășește idealurile tale și după ce sunteți dispuși să vă iubiți așa cum poruncește evanghelia, uniți în așa fel încât să meritați prezența Domnului Iisus între voi, cereți. Cereți în timpul adunării liturgice, cereți în orice loc, cereți înainte de a lua decizii, cereți orice lucru.

Și, mai ales, aveți grijă ca Iisus să nu rămână dezamăgit de nepăsarea voastră, după ce v-a dat atâtea posibilități.

Rugăciunea pentru nevoile celor vii și ale celor morți este una dintre acele fapte de milostivire care vor fi cerute la examenul final.

Chiara Lubich

"Este necesară o clipă de atingere de Dumnezeu și totul se poate schimba în viața voastră"

Viața duhovnicească este legată de ceea ce faci, dacă faci bine, cu bun simț, în așteptarea darului lui Dumnezeu, și nu de lucruri extreme și minunate, cum am fi adesea tentați să credem. Doar că acest dar nu trebuie nici grăbit și nici forțat.

Așadar, nu sunt necesare, sau nu sunt suficiente, nu știu ce lecturi, rostirea multor rugăciuni, posturi dificile sau alte lucruri ascetice, care pot însingura și pot face omul un pic egoist și mândru de performanțele proprii. Ca să ai o viață în slujba lui Dumnezeu trebuie, mai întâi de toate, să îți slujești cu abnegație aproapele din postura în care îți este dat să fii. Și trebuie înțeleasă această viață nu ca performanță individuală, ci ca intrarea într-un duh al comuniunii în care încerc să îmi aduc și aproapele cu mine. „Eu sunt fericit și pe ultima treaptă a vieții duhovnicești. Uitați-vă, nu am acum decât o oboseală sfârșită. Dacă oboseala aceasta o poate folosi Dumnezeu ca să mă ajute și să vă ajute pe voi la ceva, eu sunt bucuros să-i dau oboseala mea lui Dumnezeu“...

Nu trebuie să ne rezumăm la un singur gest, de pildă să reduc postul la a nu mânca produse animale, dar să nu păstrez curăția inimii. Adesea ne limităm comportamentul de creștin la gesturi cuantificabile, asupra cărora avem un relativ control, iar lucrurile mai intime, care țin de suflet, tindem să le nesocotim.

„Acum sunt mare om duhovnicesc, sfânt, părinte apostolic, mănânc numai frunză și iarbă, și mâine mă cert cu cel de lângă mine și-l fac tarla de brusturi. Nu merge!“ (pag. 108). Nu merge, dar adesea chiar asta facem. Căci asceza noastră, pretinsa noastră asceză, se mulțumește să caute la cele din afară, la hrană sau haine, neglijând sufletul și cele ce țin de el. Astfel că ne trezim în asemenea situații absurde când (pretindem că) ținem post și ne urâm cu râvnă aproapele.

Lumea are multe ispite, aproape la tot pasul te întâmpină câte ceva. Pare im-

posibil să le reziziți, gândim mulți dintre noi. E posibil totuși, dacă hotărâm să ne educăm privirea. Putem renunța la aviditatea cu care privim în jur, putem, de asemenea, renunța la televizor - cine ne obligă să ne hlizim în fiecare seară la el? Putem alege ceea ce privim în loc să ne lăsăm târâți de fluxul imaginilor care ne trec pe dinainte. Ne putem curăți ochii și, de la ei, și celelalte părți ale trupului, apoi și sufletul...

Conștiința iertării de sine vine din convingerea că Iisus Hristos poate să ierte "Medicamentul Hristos reglează în primul rând relația ta cu tine și relația ta cu ceilalți, și abia în ultimul rând, după ce ai reușit să te echilibrezi, reglează relația Lui, ca Dumnezeu întrupat, cu tine, cel pentru care S-a întrupat". Ne închipuim, adesea, că la Dumnezeu mergem oricum și, întradevăr, așa este, mergem către Dumnezeu din indiferent ce loc am fi. Numai că, înaintând către Dumnezeu nu ne întâlnim de la început cu El. Mai întâi, ne vedem pe noi înșine și reușim să ne acceptăm așa cum suntem, apoi pe cei din jurul nostru, și abia când aceste relații vor fi armonioase vom ajunge și la Dumnezeu. Dacă nesocotim acest drum firesc, dacă sărim peste etape, ne vom bloca în vreo fundătură. La Dumnezeu nu putem ajunge dacă nu avem o relație bună, de iubire iertătoare, de înțelegere și acceptare, atât cu noi înșine, cât și cu semenii noștri....

Avem conștiința păcatelor proprii, sunt vini care ne apasă, ne e teamă de reacția lui Dumnezeu, știm că ne merităm pedeapsa și, cu teamă, o așteptăm. Asta e modul nostru uman, chiar prea uman uneori, în care ne gândim la Dumnezeu. Dar, stupoare: „Hristos este iubirea care iartă! Nu e iubirea care însiropează lumea” . În această putință a iertării stă toată putința mântuirii noastre. Când începem să fim prea scrupuloși cu noi înșine, avem o problemă. Căci adesea ne mulțumim să aplicăm un sistem „gestic-moralist”, în care evaluăm cu scrupulozitate, toate actele făcute le punem în balanță, ne acordăm calificative și cu asta am cam încheiat cu viața duhovnicească. Astfel însă nesocotim complexitatea vieții

duhovnicești, nesocotim însuși sufletul nostru în căutarea lui Dumnezeu.

fragmente din „Provocările străzii” scrisa de părintele Necula

Secretul firelor colorate

Ionel este un copil mic care trăiește într-un vechi vagon acoperit la marginea unui regat mare numit Monotonia . Pentru a vă imagina cum arată acest regat, va trebui să renunțați de fapt la toate ideile pe care le aveți despre o împărăție. Căci în acest regat nu erau culori, nici fotografiile, nici sunete, nici melodii, nici râsete, nici plânsete... Totul era griu și uniform. Ultimii copaci au fost tăiați pentru a face loc asfaltului și florile colorate au fost eliminate. Chiar și pentru oamenii acesta era cel mai important lucru: a fi la fel ca toți ceilalți. Unicitatea, diversitatea și originalitatea nu mai erau apreciate și dorite de mult. Pe scurt, se pare că viața nu mai locuia în Monotonia, căci în spatele fațadelor mari ale caselor și în spatele fețele oamenilor se ascundea doar goliciunea. Se părea că oamenii și-au pierdut visele lor, idealul și sensul vieții lor. "Dacă aș fi un inventator," visa uneori Ionel, "ce colorată și variată ar fi viața și ce fericită ar fi lumea!" Dar el nu a era un inventator, și cu toată buna lui intenție, nu avea nici cea mai mică idee cum ar putea schimba ceva în Monotonia. Într-o bună zi, se hotărî să afle dacă există un loc în lumea asta, unde lucrurile sunt altfel decât în această împărăție. Astfel se pregăti de drum. Rătăcii mult prin țară și văzu multe orașe și sate, dar peste tot se întâlni cu aceeași uniformitate. Monotonia părea să fie mare. Numai atunci când Ionel luă hotărîrea și trecu frontiera Monotoniei de zi cu zi, întâlnii într-o pădure o femeie în vârstă, care era foarte diferită de toți acei oameni, pe care i-a întâlnit până acum. Bunicuța zâmbea frumos, avea ochi blânzi și știutori, plini de vise și aspirații, ce radiau o vitalitate profundă . Trist și descurajat îi povesti Ionel despre firul vieții lui din regatul Monotonia. Când a terminat povestea, lacrimi strălucneau în ochii bătrânei. Fără cuvinte, îl luă de mână pe Ionel și îl duse la coliba ei din

lemn, care se afla adânc în pădure. În lumina slabă Ionel văzu mai întâi conturul unui război de țesut, așa de mare încât umplea întreaga cameră. Femeia aprinse o lumânare și Ionel rămase orbit de luminile radiate de cele mai frumoase culori pe care nu le văzuse el vreodată. Această iluminare venea de la un covor mare și frumos, ce se afla prins în războiul de țesut. Covorul avea o mulțime de modele mici și imagini în cele mai vioaie culori. Ionel era pierdut și uimit de această lume a culorilor. Vocea bunicuței însă îl trezii la realitate. "Aceasta este imaginea unei vieți împlinite", a spus ea. "Așa cum acest covor este țesut din multe fire colorate, așa ne țesem și noi viețile noastre. Fiecare oră din viața noastră este ca un fir colorat. Fiecare zâmbet mic, fiecare cuvânt bun și fiecare atenție dăruită, face viața mea mai colorată, unică și irepetabilă. O viață care este țesută din astfel de fire, primește propriile culori și un model foarte unic." După ce bătrâna tăcu o vreme, luă de la războiul de țesut, un mănunchi de fire colorate. "Să nu uiți niciodată ca omul ar trebui să fie cea mai emoțională ființă din lume, căci este făcut după chipul și asemanarea Creatorului ei", a declarat ea și îi dăruie lui Ionel mănunchiul de fire colorate. Ionel se reîntoarse în Monotonia și începu să lupte împotriva plictisului și a uniformității cu ajutorul firelor colorate primite de la bunicuță. La fiecare ocazie posibilă oferea un fir colorat ca o oră din viața lui, ca o vorbă bună, ca un râs, ca o lacrimă sau ca un ajutor – cum era necesar și cum credea că face oamenilor bine.

Mica minune: firele, nu se făceau mai puține. Fiecare fir dăruit se dubla. Dăruit acest fir mai departe - se tripla samd. Și așa se înmulțeau firele colorate în toată împărăția. Oamenii simțeau că erau atacați în mod repetat de monotonie, dacă păstrau viața lor pentru ei înșiși. "Fiecare picătură de viață nedăruită, chiar dacă ar fi doar un minut, o respirație sau o clipă, moare pe loc și se pierde pentru totdeauna", ziceau unul către altul, și numai atunci când o împărtășești cu alții și o dăruiești, devine viață trăită."

„Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.“

(Ioan.15.12)

Cu acest cuvânt din Evanghelie, un grup de creștini (60 de persoane dintre care 30 de copii) din parohia Sf. Mucenic Dimitrie Nürnberg, s-a întâlnit la Rothmannsthal (Îngă Lichtenfels) la un sfârșit de săptămână (4-6 iulie), pentru a descoperi împreună cu Î.P.S. Serafim și preotul paroh Teofil Herineanu secretul "țesutului" cu firele colorate din poveste, defapt taina iubirii reciproce în familie și în parohie.

Pregătirea bucatelor de pus pe mese, atelierul de țesut covoare, atelierul de pictat icoane pe sticlă (condus de mai-

ca Marina), grătarul sau focul de tabără, jocurile cu cei mici sau fotbalul cu cei mari, atelierul de instrumente muzicale sau discuțiile tematice, au devenit ocazii concrete de practicare a dragostei reciproce în diferitele ei forme și astfel ocazii de întâlnire cu Domnul Iisus în mijlocul nostru.

Un moment deosebit l-am trăit cu toții duminică când I.P.S. Serafim a pregătit Proscomidia în mijlocul nostru. Explicațiile date și frumusețea rugăciunilor ne-au atins sufletele, simțindu-ne ca primii creștini ce se adunau în grupuri mici în jurul episcopului, pregătind Cina Domnului. Astfel am conștientizat și mai mult prezența Celui care a zis: „unde sunt doi sau

trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor”, o experiență duhovnicească deosebită, pe care vrem acum s-o împărtășim tuturor. Mulțumim Domnului pentru darul pe care n-i l-a făcut și sperăm să facem



această experiență duhovnicească și în anii următori, cât mai mulți.

Vă dorim tuturor o mulțime de fire colorate !

D.Filippi



Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

1 iunie - alături de ÎPS Arhiepiscop Casian al Dunării de Jos resfințește biserica "Sf. Împărați Constantin și Elena" din Parohia Însurăței, Brăila. Slujește Sf. Liturghie și predică

2-3 iunie - participă la Galați la prezentarea Proiectului "Galați - 2020" inițiat de Mitropolia noastră cu sprijinul Bisericii Evanghelice din Wurttemberg, Ministerului Cultelor din Stuttgart și Fundației „FAIRVENTURES WORLDWIDE” - Stuttgart.

4 iunie - slujește Sfânta Liturghie împreună cu ÎPS Arhiepiscop Casian (Galați) și PS Episcop Visarion (Tulcea) și predică la Niculițel cu prilejul Sfinților Mucenici Zotic, Atal, Kamasie și Filip.

7 iunie - slujește Sf. Maslu și Parastas (moșii de vară) la Parohia "Sf. Dimitrie cel Nou" din Dortmund (Pr. Dr. Ispas Ruja). Ține cuvânt de învățătură. Participă la agapă.

8 iunie - Rusaliile - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia "Sfânta Treime" din Düsseldorf cu prilejul hramului. PC Pr. Iosif Rădulescu a fost hirotesit întru protoiereu. Participă la agapă.

9 iunie - Rusaliile - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia „Sf. Ștefan, Cassius și Florentius” din Bonn (Pr. Sebastian Suciuc).

13 iunie - slujește Taina Sf. Maslu în Catedrala din Nürnberg.

14 iunie - slujește Taina Sf. Maslu în Filia Ahlhorn urmată de o Seară duhovnicească.

15 iunie - slujește Sf. Liturghie la Parohia "Sf. Ierarh Luca al Crimeii" din Bremen cu prilejul hramului (Pr. Marius Cristea). Participă la agapă.

17 iunie - săvârșește slujba înmormântării d-lui Andrei Drăguș în Catedrala din Nürnberg.

20 iunie - slujește Sf. Maslu în Catedrala din Nürnberg, urmat de o Seară duhovnicească cu tema: "Darurile Duhului Sfânt în viața omului".

21 iunie - participă la Slujba Privegherii,

INFORMAȚII

alături de Preafericitul Părinte Patriarh Irineu al Bisericii Ortodoxe Sârbe, la Parohia sârbească "Sf. Chiril și Metodie" din Nürnberg. Primește în Catedrala Mitropolitană din Nürnberg pe PF Părinte Patriarh Irineu.

22 iunie - slujește Sf. Liturghie la Parohia sârbească din Nürnberg, alături de Preafericitul Părinte Patriarh Irineu al Bisericii Ortodoxe Sârbe.

24 iunie - Nașterea Sf. Ioan Botezătorul - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg. După masă, participă la Stuttgart la o întâlnire a celor implicați în Proiectul "Galați 2020".

26 - 28 iunie - participa la Facultatea de Teologie Evanghelică din Marburg la Conferința dedicată marilor duhovnici români din sec. XX. Ține o prelegere despre "Spiritualitatea ortodoxă și societatea românească în secolul XX"

29 iunie - Sf. Ap. Petru și Pavel - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia "Sf. Ap. Petru și Pavel" din Ulm cu prilejul hramului (Pr. Ciprian Suciuc). Participă la agapă.

30 iunie - slujește noapte slujba Privegherii și Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg în cinstea Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuți

Din agenda

PS Episcop Vicar Sofian Brașoveanu

1 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Sf. Ioan Botezătorul din München.

5 iunie - participă la recepția anuală organizată de Decanatul din München al Bisericii Evanghelice.

7 iunie - săvârșește Vecernia la Viena, biserica Sf. Antonie (paroh Pr. Dr. Ioan Moga). În continuare susține o meditație pe tema "Duhul Sfânt în viața noastră" și răspunde la întrebările credincioșilor prezenți.

8 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Apostol Andrei din Viena (paroh Pr. Dr. Nicolae Dura). Seara, săvârșește Taina



Sf. Maslu și Rugăciunile Rusaliilor la Wiener Neustadt (Paroh Pr. Răzvan Gasca); participă la agapă și la ședința Consiliului Parohial.

9 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Antonie din Viena.

14 iunie - săvârșește Vecernia la Capela Sf. Siluan; în continuare conduce "Cercul Biblic" purtând un dialog pe marginea cărții "Leviticul".

15 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Waldkraiburg (paroh Pr. Ioan Turcu) cu prilejul hramului; participă la agapă.

21 iunie - conduce un pelerinaj al comunității parohiale a CBROM la mănăstirea rusească din Buchendorf.

22 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

24 iunie - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

26 - 28 iunie - Participă la Marburg la Sesiunea de lucrări pentru pregătirea unei antologii de texte în limba germană din duhovnici români ai secolului XX. Prezintă viața și gândirea teologică și duhovnicească a Părintelui Teofil Păriaian.

29 iunie - Sf. Apostoli Petru și Pavel, slujește Sf. Liturghie și predică la Fürstenfeldbruck (paroh Pr. Mihai Christian Baku) cu ocazia hramului; participă la agapă.

30 iunie - conduce într-un pelerinaj în România un grup de creștini evanghelici din Germania; vizitează mănăstiri din București și împrejurimi.

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00